

2 söndagen efter påsk

Pastor Johannes Rydh
Evangelisk-lutherska kyrkan i Sverige

Predikan på distans, 14 april 2024

I Guds, Faderns + och Sonens och den helige Andes, namn. Amen.

Nåd vare med er, och frid från Gud, vår Fader, och Herren Jesus Kristus.

Bön: Herre, himmelske Fader! Sänd din helige Ande till oss och undervisa oss i sanningen. Låt oss vara får i din hjord som ivrigt lyssnar den gode herdens röst, som leder oss på den rätta vägen till himmelen. Genom din Son, Jesus Kristus, vår Herre och Frälsare. Amen.

Predikotext: Joh. 10:11–16

Jesus sade till judarna: ”Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren. Den som är lejd och inte är en herde med egna får, han överger fåren och flyr, när han ser vargen komma. Och vargen river dem och skingrar hjorden. Den som är lejd bryr sig inte om fåren. Jag är den gode herden, och jag känner mina får, och mina får känner mig, liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern, och jag ger mitt liv för fåren. Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde.”

Herren vår herde

Herren är min herde, mig skall intet fattas. Han låter mig vila på gröna ängar, han för mig till vatten där jag finner ro. Han vederkvicker min själ, han leder mig på rätta vägar för sitt namns skull. Om jag än vandrar i dödsskuggans dal, fruktar jag intet ont, ty du är med mig. Din käpp och stav, de tröstar mig. Du dukar för mig ett bord mina i mina ovänners åsyn. Du smörjer mitt huvud med olja och låter min bägare flöda över. Idel godhet och nåd skall följa mig alla mina livsdagar, och jag skall bo i Herrens hus evinnerligen. (Ps. 23)

I den 23:e psalmen skriver David vackert om ”Herren vår herde”, som också är vår söndags överskrift. Alla judar kände väl till denna text. Nu sade Jesus till dem: *”Jag är den gode herden.”* Därmed gjorde han också anspråk på att vara just den herde som David talar om. Han sade sig vara Herren Gud själv. Han är den herde som ger bekymrade själar ro, tröstar i förtvivlans stund och visar idel nåd och förbarmande mot de ödmjuka. Han vill samla fåren till sig, så att de får vara hos Gud i evig glädje. Men många av judarna tog anstöt av hans ord, och ville inte lyssna på honom.

Om vår Herres herdeskap över sin hjord ska vi idag säga följande:

1. Vi är som vilsna får som behöver en herde.
2. Jesus är den gode herden som ger sitt liv för fåren.
3. Herden samlar fåren till en enda hjord.

1. Vi är som vilsna får som behöver en herde

Bibeln använder ofta bilden av människorna som får. I detta sammanhang är det värt att betona att fåren inte bara innefattar de kristna som gärna håller sig till den gode herden, utan även andra människor. Skriften talar vid ett tillfälle om folkskarorna som *rivna och slagna, som får utan herde. (Matt. 9:36)*

I begynnelsen skapades människan i Guds avbild, till att vara hans barn och följa honom såsom får som följer sin herde. Men de första människorna gjorde uppror. Djävulen lockade dem med tankar på att vara egna och självständiga, att bli som Gud själv. Så föll de bort från den gode herdens trygga och säkra omsorg och irrade bort sig i den andliga vildmarken. I Jesaja läser vi: *Vi gick alla vilse som får, var och en gick sin egen väg. (Jes. 53:6)*

Synden har gjort oss till upproriska får som själviskt söker sina egna vägar, som inte vill lyssna när herden kallar. Istället upphöjer människan sig själv till den plats där Gud borde sitta. Synden lockar människorna hit och dit, till ogudaktighet och falska läror och egenrättfärdighetens bedrägliga högmod. De

söker sig till opålitliga lejda herdar som inte har deras bästa i åtanke, falska profeter som basunerar ut mänskliga ideologier som tilltalar deras onda begär, allteftersom det kliar dem i öronen. Dessa onda herdar bryr sig inte om fåren utan överger dem till deras öde när vargen – djävulen – kommer för att sluka dem. Ja, i många fall är de själva förklädda ulvar som går i sin onde herres ledband. Vargen river fåren och skingrar hjorden i vildmarken. Deras straff blir den eviga fördömmelsen, eftersom de inte velat lyssna till Guds ord.

Allra helst vill vargen komma åt de trogna fåren som ännu lyssnar till sin herdes röst. Han lockar dem ut i vildmarken, där de inte har någon chans. Djävulen och hans falska profeter angriper ständigt kyrkan och de kristna med förföriska tankar och idéer för att fresta dem till synd och avfall. De som lyssnar till hans lögn riskerar då att gå miste om nåden och istället falla tillbaka under Guds vrede.

Av oss själva är vi alldeles förlorade och kan inte hitta hem till Gud. Vi har irrat oss bort i den andliga vildmarken. Vi förtjänar döden på grund av vår synd. Vår enda möjlighet är en herde som leder oss rätt, den gode herden som kan rädda oss från vargen.

2. Jesus är den gode herden som ger sitt liv för fåren

Jesus säger: *”Jag är den gode herden. Den gode herden ger sitt liv för fåren.”*

Vägen tillbaka till Guds fålla ligger i evangelium. Här duger inga egna gärningar eller självpåtagen fromhet. Endast genom Guds nåd kan vi bli frälsta, i just det att han gav sitt liv för fåren.

Han ser på det fallna människosläktet med kärlek och omsorg. *När han såg folkskarorna, förbarmade han sig över dem, eftersom de var rivna och slagna, som får utan herde. (Matt. 9:36)* Han vill att alla fåren ska ledas in på den rätta vägen, hem till den rätta fållan där de får Guds ord som föda, där evangeliet skänker tröst och nya krafter och där han själv vakar över deras själar. När vargen angriper fåren är det herden som kastar sig in i kampen om deras liv, och utger sig själv för att rädda dem. Jesus gav sitt liv på korset för att ta bort världens synder så att vi skulle ha frid. Herden blev själv ett får, det oskyldiga offerlamm som fick lida lagens straff i vårt ställe.

I kraft av detta Guds lamm blir vi återupprättade och gjorda heliga och rättfärdiga. Vi får åter bli får i hans hjord, omfattas av hans beskydd och glädjas i hans godhet, såsom den 23:e psalmen talar om.

”Jag känner mina får, och mina får känner mig,

liksom Fadern känner mig och jag känner Fadern”, säger Jesus. Det är en djup och intensiv gemenskap mellan Jesus och hans får. Ja, han liknar den till och med vid sitt eget förhållande med Fadern. Den upprätthålls endast genom tron på Kristi fullkomliga rättfärdighet.

3. Herden samlar fåren till en enda hjord

Jesus säger: *”Jag har också andra får, som inte hör till den här fållan. Dem måste jag också leda, och de kommer att lyssna till min röst. Så skall det bli en hjord och en herde.”*

”Den här fållan” syftar till judarnas folk. I gamla förbundet var judarna Guds särskilt utvalda egendomsfolk, som genom profeterna fick Guds Ord. Både lagens stränga ord och evangeliets löften gavs dem genom den helige Andes inspiration. Det var till judarna som Jesus och apostlarna vände sig först.

Men Jesus vill också samla till sig andra får som inte hörde till judarnas fålla. Efter uppståndelsen sände han ut sina apostlar för att förkunna evangelium för hela världens folk, så att också de skulle komma till tro och samlas i Kristi kyrka, till att vara en enda hjord under den gode herden. Dock inte så att det blir ett ekumeniskt fårahus där olika läror blandas ihop. Man har tyvärr ofta missbrukat detta bibelord till stöd för detta. Den sanna kyrkan kan inte acceptera några irrläror inom sig. Vargen får inte bjudas in i fårahuset.

Det är inte den yttre, synliga organisationen som utgör Kristi kyrka, utan de som lyssnar till och tror på Guds ord, till den gode herdens röst. De finns överallt i världen, vilket yttre samfund de än tillhör. Våra bekännelseskrifter säger i de Schmalkaldiska artiklarna: *Ty ett barn på sju år vet numera, Gud vare lov, vad kyrkan är: hon är nämligen de heliga troende och ”fåren, som höra sin herdes röst”. (SKB s. 335)* Gud ensam ser vilka som tillhör den osynliga kyrkan. Han känner sina får. Även inom kyrkor som inte är renläriga i alla stycken kan där finnas personer som i sitt hjärta tror och är medlemmar i den himmelska gemenskapen.

För att bevara de troende i den rätta läran och för att samla vilsna får kallar Gud herdar och lärare, som i sitt ämbete förkunnar Ordet under den gode herdens överinseende. De ska troget hålla sig endast till vad Gud har uppenbarat genom den helige Ande, och förvalta sakramenten såsom Kristus har förordnat. En sådan herde samlar fåren på Guds uppdrag, medan de opålitliga lejda herdarna skingrar tillsammans med vargen.

Må kyrkan alltid vara på sin vakt mot att sådana släpps in! Aposteln Paulus sade i Efesus: *Jag vet att när jag har lämnat er, skall rovlystna vargar komma in bland er, och de skall inte skona hjorden.* (Apg. 20:29) Goda förkunnare i kyrkan är få. Må vi därför enligt Jesu ord be att skördens Herre sänder arbetare till sin skörd.

Låt oss till sist begrunda den gode herdens omsorg i det löftet:

Jag skall själv föra mina får i bet och låta dem vila sig, säger Herren, Herren. De förlorade skall jag söka upp, de som gått vilse skall jag föra tillbaka, de sårade skall jag förbinda, och de svaga skall jag stärka. (Hes. 34:15–16)

Amen.

Bön: O Herre vår Gud, du som från de döda har återfört den store Herden för fåren, vår Herre Jesus Kristus. Vi ber dig: Hjälp oss att höra hans röst och följa den. Låt inget i världen dra oss bort från honom. Lär oss att likt honom ha kärlekens omsorg om alla människor som behöver oss, och låt oss till sist få följa honom in i den stora glädjen där det evigt skall vara en hjord och en herde. Amen.

Lovad vare Gud och välsignad i evighet, som med sitt Ord tröstar, lär, förmanar och varnar oss. Hans Helige Ande stadfäste Ordet i våra hjärtan, att vi inte må vara glömska hörare, utan Ordets görare, och dagligen tillväxa i tro, hopp, kärlek och tålamod, in-till änden, och bli evigt saliga. Genom Jesus Kristus, vår Herre. Amen.